

COLLABORACIÓ

Coneguem el nostre país

Hem rebut aquesta interessant col·laboració del nostre amic y aparellador de la COVASA, Jordi Safont. És un resum molt esquemàtic sobre la història i característiques del nostre poble, amb algunes dades per a nosaltres desconegudes i altres publicades ja anteriorment en alguna edició de l'Anuari que s'edita cada any. Donat que aquesta revista intenta arribar a tothom i que cada dia són més les persones i famílies que s'afinen en aquest indret del Vallès, per tot l'any o per temporades, creiem que serà un bon mitjà per a conèixer millor el poble aquestes persones que tenen els primers contactes amb nosaltres. A ells, doncs, va dirigit especialment aquest article, encara que a tothom pugui interessar, si més no per refrescar la memòria sobre coses possiblement ja oblidades.

El coneixement geogràfic, històric i social d'un poble, d'un país és en doble motiu interessant. Interessant per l'aliciet científic que pugui tenir i interessant per la relació humana que se'n desprèn. Conèixer un país ajuda a comprendre millor el caràcter i personalitat dels seus habitants

Però com sembla lògic, abans de sortir de casa bo és de conèixer la pròpia terra.

Les primeres notes històriques que parlen de Sta. Eulàlia de Ronsana daten del 1059; això no vol dir pas que abans no existís ja, sinó que no se'n troben referències escrites. Prova d'això en són les nombroses restes prehistòriques trobades en diferents punts. Es senyala també l'existència d'un forn de vidre prop de Can Granada, fragments ceràmics a Can Vendrell, el Forn de l'Areny, Can Rof, Can Brustenga i les interessants, des d'un punt de vista històric, ermites de Sant Simple i Sant Cristòfol, fa pocs anys restaurada.

Sta. Eulàlia perteneixia a la baronia de Montbui, que va ésser instituïda per Ramon I el vell, el 2 de juliol de 1059 i que comprenia St. Feliu de Codines, Caldes, Llíssa d'Amunt, Bigues, Riells, L'Ametlla i Sta. Eulàlia de Ronsana.

La font de riquesa principal ha estat sempre l'agricultura. Els conreus de secà, cereals, vinya i olivera han predominat fins a l'edat contemporània. A partir del segle XVIII s'amplien els regadius. Com sia, però, que el caudal del riu no és suficient, es fan preses i mines incrementant i millorant la producció agrícola, fent més variats els cultius. En el segle XIX es sembra ja patates, canem i mongetes. El 1880 la filoxera destrueix les vinyes però es planten oliveres. En iniciar-se el segle XX comença una nova etapa: es replanten les vinyes, s'empren adobs. Un major nivell de vida dels obrers industrials fa que s'intensifiqui el consum dels productes de qualitat. Barcelona creix enormement, augmenta la demanda de llet i se n'incrementa la producció.

Posteriorment es multiplica la sembra de farratges —naps, ordi, etc.— disminuint novament les vinyes, s'arrenquen oliveres i es planten avellaners, i a partir de 1930 ametllers.

En quant a la població podem dir que Sta. Eulàlia de Ronsana, que actualment compta amb uns 1.300 habitants, el 1718 en tenia 339 i 490 l'any 1787.

I acabem amb unes dates d'emplaçament que treiem del diccionari Nomenclator de pobles de Catalunya:

Sta. Eulàlia de Ronsana, ajuntament de 1.191 habitants, del partit judicial de Granollers. Govern Civil de Barcelona, Arxiprestat de Granollers, bisbat de Barcelona, comarca del Vallès Oriental. Compost principalment de cases escampades. Té els agregats de Bonaire, el Rieral de Dalt i el de Baix, la Carretera, el Serrat, la Vall i la Serra Granada. Situat en una àmplia vall, travessada per la riera de Tenes, a 162 m. d'altitud i 9 km. al NO. del cap del partit, comunica amb les carreteres de Sta. Eulàlia a la de Caldes de Montbui a Granollers i amb la de Sant Feliu de Codines a La Garriga (el nom oficial és carretera de Sant Llorenç Savall a Llinars). Estacions de ferrocarril properes: La Garriga (L-49-50) i Granollers (L-49-50), (L-51). Cotxes de línia des de Granollers i des de Parets del Vallès, Barcelona i Sant Feliu de Codines. Hi ha telèfon i escoles públiques.

Jordi

CARBÓ

LLIBRETER

ENQUADERNADOR

TEL. 270 04 32 - GRANOLLERS - CLAVÉ, 36

